Zpravodaj hlubočepské farnosti

z Paluby *a Podpalubí*

Provazy lásky

Nad naší farností už sice Duch svatý proletěl o slavnosti Vzkříšení, ale Letnice jsou stále ještě před námi. Jak se připravit na Seslání Ducha svatého? Co to vlastně jsou, ty jeho dary? Měli bychom se zeptat letošních biřmovanců, kteří jednak prošli důkladnou teoretickou přípravou, jednak s DDS mají čerstvou zkušenost…

Ale možná mnohem víc než bezprostřední zkušenost tu platí dlouhodobé, smysly nepostižitelné působení v životě člověka. Jsou to *provazy lásky*, o kterých mluví Ozeáš, jimiž nás Bůh přitahuje, aby se k nám sklonil, nadlehčil naše jho a nakrmil nás (Oz 11, 4). Provazy tu neznamenají spoutání, nesvobodu, ale naopak něhu, péči, ulehčení tíhy. Postupné a dlouhotrvající ochočování, krocení, zbavování se strachu a z něj plynoucí agresivity. Vedení ke svobodě a radosti.

Možná máme zkušenost s občasnými, až zázračnými intervencemi Ducha svatého, které nás přesvědčují o jeho přítomnosti v našich životech. To nejpodstatnější je však jeho nenápadné přetváření člověka „k obrazu Božímu“. Tento Boží obraz není abstraktní pojem

25 / květen 2025

Na **Zelený čtvrtek** se konal **„křesťanský pesachový seder“**, oslava vyvedení z Egypta hříchu novým Mojžíšem – Kristem. Narychlo se jedl beránek (zastoupený kuřetem),

nekvašený chléb (místy trochu kvašený), hořké byliny (rukola chutnala mnohým, nikoli po hříchu) i charoset. Procházeli jsme Rudým mořem pronásledováni Egypťany, sbírali jsme manu na poušti a dostali jsme Desatero. A nakonec jsme vešli do Zaslíbené země. V síle Ducha jsme byli schopni vyřešit mnoho záhad světa, například „čeho je 333?“

Tradiční **velkopáteční křížová cesta pro děti** se letos pro nepřízeň počasí konala v kostele. Možná díky tomu, a možná také díky menšímu počtu účastníků, proběhla

opravdu v soustředěnosti všech, malých i velkých...

Také **křížová cesta**, kterou připravili **biřmovanci**, „pronikala až k rozdělení duše a ducha, kloubů a morku, a pronášela soud i nad nejvnitřnějšími lidskými myšlenkami a hnutími“ (srov. Žid 4, 12).

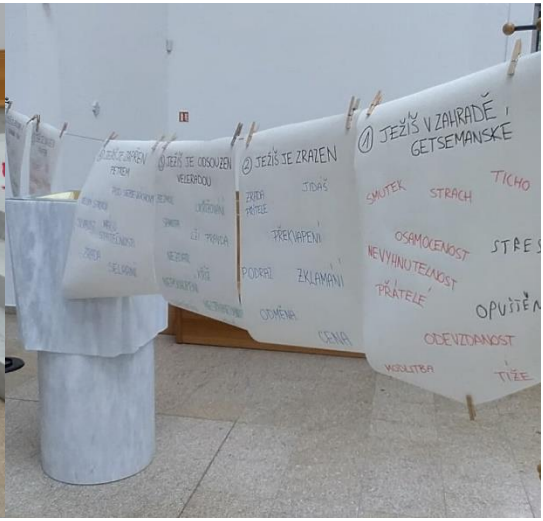

Triduum vyvrcholilo Velikonoční vigilií, při níž byli pokřtěni tři katechumeni.

(pokračování ze str. 1) člověka, jak by měl vypadat a žít k Boží chvále. Je to obraz mě jediného a jedinečného, jak si mě Bůh „vymyslel“, stvořil, jak mě miluje, raduje se ze mě a z mé nezastupitelné role v jeho plánu. Člověku se z té závratné výšky může až zatočit hlava, v panice a falešné pokoře ji může odmítnout, postavit se na zadní, nechat si tvrdost srdce a soběstačnost.

Proto ty Boží provazy milování. Je ovšem zajímavé, že je Bůh (ústy Ozeáše) zároveň nazývá lidskými: „Provázky lidskými jsem je táhl, provazy milování.“ V komentářích se můžeme dočíst, že je to slovo odvozené ze stejného kořene jako *adam*. Jsou to tedy provazy, které jsou ušité na míru lidské přirozenosti, nebo jsou dokonce její (zamýšlenou) součástí. Člověk bez těchto postrojů ani není celým *adamem*. Jen v poslušnosti Ducha nacházíme své plné lidství a svobodu. Kéž na nás o Letnicích Duch najde ty správné karabiny, na které může zase znovu připnout provazy své lásky!

Z liturgického kalendáře

Květen / Červen

8. 5. Panny Marie, Prostřednice všech milostí
14. 5. **svátek sv. Matěje**, apoštola
16. 5. **svátek sv. Jana Nepomuckého**, hlavního patrona Čech
30. 5. **sv. Zdislavy**
31. 5. Navštívení Panny Marie
8. 6. (neděle) **Slavnost Seslání Ducha svatého**
9. 6. (pondělí) Panny Marie, Matky církve
12. 6. (čtvrtek) **Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze**
15. 6. (neděle) **Slavnost Nejsvětější Trojice**

Co nás čeká

- **Každé květnové úterý** v 17:40 (přede mší svatou na Barrandově) májová pobožnost.
- **V sobotu 17. 5.** v kostele Krista Spasitele od 18:00 **absolventský varhanní koncert** posluchače HAMU Alfreda Habermanna. Program je složen z díla francouzského skladatele 19. století Louise Vierna. Koncert doprovodí sólistka Národního divadla Michaela Zajmi (mezzosoprán) a pěvecký sbor *Canticorum iubilo* pod taktovkou Josefa Popelky ml. Vstupné dobrovolné.
- **V neděli 18. 5.** se můžeme těšit na **Farní kávu** na Barrandově po dopolední mši svaté.
- **V pátek 23. 5.** se v rámci **Noci kostelů** otevřou brány farního kostela sv. Filipa a Jakuba na Zlíchově (18:00–20:30) a kostel Krista Spasitele na Barrandově (18:00–23:00). Podrobný program najdete na **nockostelu.cz**. Tématem letošního ročníku je NADĚJE.

K tématu hezky promlouvá farář CČE v Plzni Petr Vaďura:

„Stále znovu se v rozhovorech s lidmi setkávám s obavami z budoucnosti. Do určité míry je sdílím také, protože jako člověku, který se celý život zabývá dějinami, mi mnohé situace dnešního světa připomínají události z první poloviny 20. století…

První krok, který je třeba (podle mého mínění) při hledání naděje učinit, je omezit sledování zpravodajství a komentářů k politickým událostem. Je důležité vědět, co se děje, ale nemá smysl číst stále dokola texty nebo poslouchat podcasty líčící katastrofické scénáře budoucnosti. V mediálním věku jsme takřka dennodenně zaujati nějakou kauzou nebo převratnou událostí. Jenomže zde je třeba odhalit pravidla mediální hry, v níž jde především o to zaujmout, nalákat a přitáhnout konzumenty. Když to víme, přestaneme se rozčilovat např. nad tím, co zase prohlásil americký prezident Trump. Vždyť zítra bude mnohé jinak a na dnešní zprávy nikdo nevzpomene….

Co dále dělat pro to, abych ve svém životě nalézal naději? Měl bych se zaměřit na přítomnost. Jistě je důležité vyrovnat se i s minulostí, ale doslova neblahé je znovu a znovu promýšlet budoucnost. Vždyť do ní nevidíme a neznáme všechny proměnné, které ji budou ovlivňovat. … Preventivní strach nám jen pokazí život. Jestliže budoucnost můžeme ovlivnit jen částečně, přítomnost máme ve svých rukou. Jak žijeme, ovlivňuje nejen naši duševní pohodu, ale i naše okolí…

A pokud navzdory tomu propadám strachu z budoucna, zaměřuji svou pozornost na Hospodina. Znovu si opakuji, že tento svět má rád, protože ho stvořil, že za mě umíral jeho Syn a že mě v Bibli stále ujišťuje o tom, že se mu běh událostí nikdy nevymkne z rukou. Vím, že je přítomný i v mém životě a že mě samého určitě přivede k dobrému cíli.

Moje naděje je tedy spojena s přítomností a s Bohem, který má v rukou i budoucnost.“

Jak dáme pocítit svou NADĚJI návštěvníkům Noci kostelů?

- **Ve středu 28. 5.** se můžeme těšit na další Literární kavárnu, tentokrát s překladatelkou a naší katechetkou **Veronikou Láskovou**. Večer nazvala **„Pod dvojím nebem“** a bude nám povídat o tom, jak trnitá je cesta cizojazyčného literárního textu k českému čtenáři.

- **V sobotu 31. 5.** od 14 do 18 hodin bude možnost soukromě uctít **ostatek sv. Zdislavy** v kostele sv. Vavřince v Jinonicích. Připomínáme, že Zdislava je odbornice na problémy v rodinách, výchovná poradkyně, uzdravovatelka nemocných, stavitelka (nejen chrámů), ochránkyně řeholních slibů a patronka duchovního života. To všechno jsou velmi aktuální potřeby, v nichž ji můžeme vzývat o pomoc.

- **V neděli 1. 6.** přistoupí **k prvnímu svatému přijímání** (a ke křtu) skupinka dětí, které se celý rok pečlivě připravovaly *(viz foto z první svaté zpovědi na předposlední straně Zpravodaje)*. Dětem vyprošujme pevné přilnutí ke svátostnému Kristu a Radce mnoho sil k její vzorné katechetické službě.

- **V tutéž neděli 1. 6.** odpoledne zveme do kostela sv. Vavřince v Jinonicích (v 16:00) na **slavnostní mši svatou s uložením ostatku sv. Zdislavy do oltáře**. Hlavním celebrantem a kazatelem bude P. Pavel Mayer OP, strážce hrobu sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí. Kostel sv. Vavřince se tak stane poutním místem ke sv.

Zdislavě. Zajímavá shoda okolností: kostel v Jablonném je také zasvěcen svatému Vavřinci (zřejmě už od jeho založení svatou Zdislavou). Zdá se tedy, že Vavřinci u nás bylo po Zdislavě smutno, tak si ji vyžádal. Čeho se ještě od sv. Vavřince nenadějeme :-)

- **Ve čtvrtek 5. 6.** v 19:00 bude vernisáží zahájena **výstava o svaté Zdislavě** v komunitním centru při kostele Krista Spasitele. Tato výstava s krásnými ilustracemi sestry Česlavy Talafantové vznikla pro dominikánský klášter v Jablonném, kde jste ji při své návštěvě mohli shlédnout. Nám byla laskavě poskytnuta, abychom se mohli seznámit se světicí, která se stane další patronkou naší farnosti. Pozvání na vernisáž přijal provinciál bratří dominikánů P. Lukáš Fošum, který promluví o významu této světice z 13. století pro dnešní dobu a také o jejím sepětí s Řádem bratří kazatelů.

- **Ve středu 11. 6.** od 19:00 v kostele Krista Spasitele Studentský sbor filozofické fakulty Univerzity Karlovy **SPJEFF zazpívá a zahraje spirituály**. Vstupné dobrovolné.

- **Ve středu 18. 6.** v 19:00 v kostele Krista Spasitele zveme na koncert Vysokoškolského uměleckého souboru UK, nazvaný **Hudba mezi Východem a Západem**. Uslyšíme výběr z díla bulharského autora D. Hristova, žáka Antonína Dvořáka na Pražské konzervatoři (1903), inspirovaného liturgií sv. Jana Zlatoústého. V kontrastu ke „zpěvům Východu“ předneseným z východní strany kostela se pak v západní části rozezní varhany hudbou francouzského skladatele Maurice Duruflé v podání mladého úspěšného varhaníka Lukáše Dvořáka.
  Jedním z motivů zasvěcení barrandovského kostela Kristu Spasiteli bylo právě propojení s východní „plicí“ křesťanství. Pojďte s námi přejít po pomyslném mostě mezi Západem a Východem vystavěném hudbou v našem kostele.

- **V pátek 20. 6.** v 16:00 se v kostele Krista Spasitele rozezní další koncert z cyklu **Andělská matiné**: „Harfissimo con violino“. Harfenistka Roxana Hädler a houslista Luboš Dudek tentokrát sáhli po repertoáru z pera italských velikánů, jako jsou Rossini, Donizetti, Paganini aj. Vstupné dobrovolné.

Ohlédnutí

✓ V sobotu 12. dubna jsme v rámci cyklu **Hudba, slovo a …** (tentokrát **Pašije**) vyslechli ukázku ze *Sedmi posledních slov Vykupitelových na kříži* **J. Haydna** a *Symbolum Nicenum ze Mše h moll* **J. S. Bacha** v úpravě pro smyčcový kvintet a varhany. Provedení brilantní, komentář zajímavý, kostel plný a liturgické načasování přesné. Velká pochvala naší kulturní referentce!

✓ **Ve čtvrtek 24. 4.** jsme se opět v hojném počtu sešli v **Literární kavárně** a u stolku hosta zasedl další z našich věhlasných bývalých farníků – profesor Tomáš Machula, bývalý rektor Jihočeské univerzity a děkan teologické fakulty tamtéž. Důvodem pozvání však nebyly tyto jeho funkce a dosažené tituly, ale celoživotní práce na překladech a komentářích díla Tomáše Akvinského. Právě o něm a o jeho pojetí člověka nám přišel popovídat.

Ačkoli má „Andělský učitel" (to je titul Tomáše Akvinského, i když Tomáš Machula by si ho také zasloužil) pověst suchopárného abstraktního myslitele, opak je pravdou. Celé jeho dílo cílí k praktickému štěstí neboli blaženosti člověka.

S tím by asi každý souhlasil, každý chce být šťastný. Dokonce i ten, kdo dělá zlé a nešťastné věci, tím sleduje své uspokojení, tedy jakési „štěstí". Uspokojení nejnižších pudů a vášní však Tomáš nepovažuje za štěstí – považuje člověka za vznešenou bytost s tak vysokými ambicemi, že ji uspokojí jen rozumové dobro. Vše ostatní ke štěstí může přispět, ale rozhodně člověka nenaplní blažeností.

„Rozumové dobro" – to zrovna teď moc nefrčí. Dobro vnímáme různě, ale málokdy rozumově. Rozum se totiž dnes i v křesťanských kontextech dává často do protikladu k lásce: a láska je přece víc, než nějaké rozumářství! Jenže svatý Tomáš rozum a lásku neklade do kontrastu, ale do vzájemného vztahu. Bez poznání není co milovat. A bez lásky (touhy po dobru) nikdy nic správně nepoznáme.

Celá nauka o člověku se tedy Tomášovi koncentruje na to, aby poznal své dobro (a především nejvyšší dobro, což je společenství s Bohem), a aby k němu přilnul svou vůlí (tedy láskou). Aby bránil všemu, co mu překáží v cestě za štěstím (hříchy, neřesti), a aby v sobě posiloval všechny síly vedoucí k Cíli (ctnosti). Aby poznával směrovky na cestě (zákon, přikázání), a poslouchal je (svědomí). Aby přijímal Boží dary, které převyšují jeho přirozenost a disponují ho k věčné blaženosti (vlité ctnosti, dary Ducha svatého, svátosti…).

… To je jen nepatrná ochutnávka z hutného, strukturovaného výkladu Tomáše Machuly. Ani on není přes všechny své tituly jen akademickým vědcem – jeho projev hýří praktickými příklady, humorem i (sebe)reflexí. Suchopár potřebují jen jeho kaktusy, kterých má plný skleník – a další dostal od nás. Ať ti, Tomáši, pěkně kvete!

Děkujeme za možnost nahlédnout do strukturovaného světa Tomáše Akvinského. Připomínáme, že ve farní knihovně pro něj máme vyhrazený celý regál. Nejvíce je modrých sešitů Teologické sumy, z čehož většina je překladem T. Machuly. Pro začátečníky to není úplně snadné čtení, a právě proto je každý sešit opatřen úvodní studií překladatele. Nicméně máme naději, že překladatel nás bude i nadále (v příštím roce) osobně zasvěcovat do různých zajímavých aspektů Akvinátova učení.

- ✓ **Seniorský výšlap do Tater** (28. 4. – 2. 5.)

Všeobecně se ve farnosti ví, že náš barrandovský P. Josef Ptáček je muž laskavého a velkorysého srdce, ale že je také ochoten riskovat téměř týdenní cestu se seniorskou skupinou deseti osob do Tater, to mnohé možná zaskočilo. Pokud nám to sám neřekne, už se asi nedozvíme, zda se k takovému hazardu se svým duševním zdravím rozhodl dobrovolně z čiré lásky k bližnímu, anebo k němu došlo v souvislosti s nedávno prošlou postní dobou, kdy si věřící lidé ukládají různé typy kajících sebezáporů…

Jistotou se však stalo v momentě, kdy z Josefovy strany přišla konkrétní nabídka s termínem, cenou a místem pobytu v cizině nazývané Slovensko. Motivačním impulsem neměla být pouze krása horských velikánů a okolní přírody, ale i nalezení pamětní vývěsky a altánku, kde při své návštěvě Tater 3. července 1995 odpočíval jediný papež slovanského původu Jan Pavel II. Pro zbožné křesťany téměř posvátný okrsek, který připomíná návštěvu Sv. Otce Jana Pavla v Tatrách.

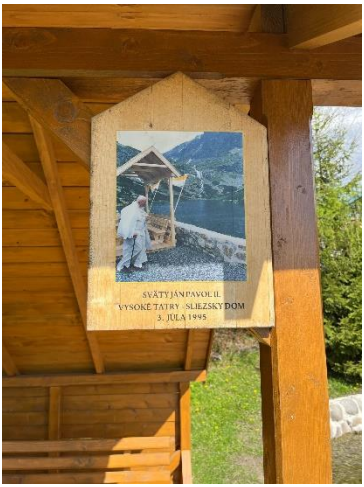

V pondělí brzy ráno jsme spěchali na Hlavní nádraží, kde nás vlídně pohltila vlaková souprava RegioJet. Jakmile sedm žen a tři muži obsadili dvě kupé, už se objevila i vstřícná obsluha cestujících, která nám každému dala gratis vybrat denní tisk, prospekty a balenou vodu. Z firemních tiskovin jsme se nejen dozvěděli, jak naladit Wi-Fi připojení ke svým mobilům, ale i jak utišit případný hlad nebo žízeň. Úvodem cesty byly nabízena překapávaná káva, jablečný mošt nebo čaj z máty s medem také zdarma, během jízdy se nabízela i italská káva. Z mého pohledu mladého stařík byla nabídka pochutin i jídel bohatá a pestrá ve srovnání s našimi transkontinentálními lety do africké Tanzánie, která rok od roku, za 30 let našich cestovních zkušeností, stále chudla. Cestování vlakem je oproti cestám leteckých společností neskonale pohodlnější záležitostí, i když si nakonec stejně svých 8-9 hodin musíte odsedět. Necítíte se však stísněně jako sardinka v krabičce.

Čas na kolejích utekl velmi rychle a najednou jsme vystupovali v Popradě na nádraží. Předem Josefem informováni, a proto i vybaveni pasovými fotografiemi, jsme si každý v kanceláři na nádraží nechali zhotovit osobní kartičky důchodcovských výhod. Pochopitelně se tato výhoda netýkala našeho „horského a duchovního“ vůdce, protože

nestačil za těch několik společných hodin cestování dostatečně (z nás) zestárnout, ani pro slovenské úřady přesvědčivě zešedivět.

Navazující spoj „tatranská električka“ pak pokračovala z přestupního uzlu Popradu Tatry (673 m/n.m.) až na Štrbské Pleso. Nás však dovezla během dvaceti minut pouze do čtvrté výstupní stanice Pod lesem, odkud jsme pohodlně pěšky prošli 500 metrů k Pensionu Caritas v Dolním Smokovci, abychom se ubytovali. Po přidělení jednotlivých pokojů byla pro nás již připravena chutná večeře o dvou chodech v prostorné jídelně, kde pro nás personál nachystal stůl pro deset osob. Úterní ráno začalo snídaní a slovensky slouženou bohoslužbou

v domácí kapli ubytovny Caritas, vybavenou zvláštním typem kulatého oltáře, vzhledově i esteticky vhodného do trochu stísněného liturgického prostoru kněžiště. Místní pan farář byl sympatický cca šedesátiletý muž, ale vedení bohoslužby mi při naší premiéře připadalo příliš obřadné, což bylo možná způsobeno jeho gestikulací. Každopádně při pozdějším osobním kontaktu s ním jsme se přesvědčili, že se jedná o velice příjemného a komunikativního chlapíka.

Po mši jsme se společně vydali električkou do vyšších poloh hor. Cesta je zajímavě vedena přes malebná údolíčka a strže. Od naší nástupní stanice až na konečnou zbývalo ještě 8 dalších zastávek, které vláček spolehlivě zvládne během 40 minut i s nástupy a výstupy pasažérů. Celkové převýšení trasy z Popradu až k Plesu činí 670 metrů na 29 km. *(pokračování v příštím čísle)*

✓ Slavnost Vzkříšení s biřmováním 20. 4. 2025

Letošní Velikonoční neděle byla dvojnásob slavnostní, tedy přinejmenším pro dvanáct biřmovanců a jejich rodiny. Kromě toho, že jsme prožívali radost ze Vzkříšení, stali jsme se při dopolední bohoslužbě svědky udělování pečeti darů Ducha Svatého, navíc z rukou živoucí legendy – biskupa Václava Malého. Pro všechny biřmovance šlo o vyvrcholení dlouhého a poctivého procesu přípravy pod vedením otce Josefa, Radky Habánové a jejího katechetického týmu.

Naše dospívající děti prožily díky obětavému nasazení manželů Habánových prakticky celé Velikonoce v kostele a komunitním centru. V malém, ale zato intenzivním společenství nasadili všichni svoje síly do služby pro farnost, ať už šlo o výpomoc při Sederové večeři na Zelený čtvrtek nebo přípravu velkopáteční křížové cesty. K tomu ještě získali příležitost k vnitřnímu usebrání před významným momentem na cestě víry.

Velký dík všem, kdo se na jejich přípravě podíleli, a samozřejmě i organizátorkám opulentní hostiny, při níž jsme po mši svaté mohli úplně všichni tu radostnou událost řádně oslavit.

(Veronika Lásková)

Našemu biřmování předcházela intenzivní příprava od Zeleného čtvrtka až do neděle, kdy jsme byli biřmovaní. Ve čtvrtek jsme se zúčastnili pesachové večere, kde jsme pomáhali s přípravou a s přinášením různých chodů. Na Velký pátek jsme měli na starosti křížovou cestu a pak jsme šli na velkopáteční obřady. Na Bílou sobotu jsme se dopoledne zúčastnili obřadů katechumenátu na Zlíchově a večer vigilie Vzkříšení, při níž jsme každý četl jedno čtení. Během těchto tří dnů jsme měli i vlastní program: zamýšleli jsme se nad různými tématy, především týkajícími se biřmovaní. A v neděli jsme přijali dary Ducha svatého. Poté byla velká oslava v komunitním centru.

(Míša Lisá)

Ráda bych na tomto místě poděkovala Radce a Petrovi. Díky nim pro nás nebylo synovo biřmování jen odfajfkováním další splněné povinnosti, ale opravdovým slavením svátosti. Během přípravy syn přicházel ze spolča se slovy „Ještě nechoď spát, potřebuju něco

probrat!“ a páteční rána tak byla po dlouhých diskusích poněkud náročná. Velmi oceňuji, že jsme byli zaúkolováni i my rodiče a mohli jsme tak slavit svátost jako rodina. Boží hod velikonoční byl pro mě dnem nejen radostí ze Vzkříšení, ale i velkou vděčností za Boží milost. Děkuji. *(Hana Škáchová)*

Asi nejsilnějším zážitkem při přípravě na biřmování bylo bdění v Getsemanech ze Zeleného čtvrtka na Velký pátek. Po relativně rušném dni nebylo právě nejlehčí (či nejpříjemnější) vstát uprostřed noci a vypravit se z teplého spacáku do kostela, stálo to však za to. V moderní době není snadné najít si klidné místo na modlitbu, kde by byl člověk sám, nerušen okolím, mobilem a starostmi dne, kde by si mohl v míru promluvit s Bohem, ať už mu děkovat, chválit ho, či si s ním něco vyjasnit. A přece to je to, co každý z nás potřebuje, zvlášť když má brzy přijmout Ducha Svatého. Eliáš nenašel Hospodina ve větru, zemětřesení nebo ohni, ale v absolutním tichu. A to jsem zde našel.

(Ondra Škácha)

Nečekala jsem, že biřmování bude tak krásný, jakože doufala jsem v to, ale nečekala jsem tu obrovskou radost a euforii, co jsem při tom cítila. Následujících několik dnů jsem stále cítila přítomnost Ducha Svatého, měla jsem úplně novou energii, chuť a pohled do života, stále mám:)

(Barča Ševčíková)

(Staženo z vyhledávače bez laskavého dovolení vlastníka – snad mu nebude vadit reklama na našich stránkách 😊)

Tyto a mnoho dalších krásných fotek Jakuba Šerých ze slavnosti Vzkříšení najdete v lepší kvalitě na **clovekavira.cz**

Letošní **první svátost smíření** na Zlíchově s následným tradičním spálením hříchů a oslavou na farní

zahradě proběhla 26. 5. A letos zase i se **skrutiniem** – s prvokomunikanty se ke křtu připravuje katechumenka Kristinka. První svaté přijímání je čeká 1. června. Jak lépe oslavit Den dětí?

Kontakty

P. Mgr. Josef Ptáček, farář, tel. 606 790 790, ptacek@knez.cz, www.knez.cz
P. Jaromír Odrobiňák, výpomocný duchovní, j.odrobinak@seznam.cz
Bc. Jan Šulc, trvalý jáhen a kostelník u kostela Krista Spasitele, 605 203 341
Ivan Bok, ředitel KC, 734 568 450, kks@CentrumBarrandov.cz
Mgr. Radka Habánová, pastorační referentka a katechetka, 603 872 524, habanova@CentrumBarrandov.cz
Milan Flodr, pastorační asistent, MFlodr@seznam.cz
Milena Lisá, Farní charita, provoz KC, 703 335 283, Barrandov@Praha.Charita.cz
Ivana Dufková, kulturní programy, 602515360, koncerty@CentrumBarrandov.cz
Eva Fuchsová, kostelnice u Sv. Vavřince, knihovnice, redakce farního zpravodaje Z Paluby a Podpalubí, 774 608 012, fuchsova@CentrumBarrandov.cz
Radim Ucháč, kostelník u Sv. Filipa a Jakuba, 608 469 864, radim.uchac@x-base.cz

Nové číslo účtu farnosti: 7771177711/0100

Pravidelné bohoslužby

kostel	Krista Spasitele	Sv. Filipa a Jakuba	Sv. Vavřince	Sv. Jana Nepomuckého
Ne	10:00 růženec **10:30** **18:30**	**8:30**	**16:00**	
Po				
Út	**18:00** adorace do 19:30			
St		**18:00**		
Čt	**8:30**			
Pá		od 15:00 adorace **18:00**		
So				1. so v měsíci **15:00 kvě-lis**

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost u sv. Filipa a Jakuba, Praha–Hlubočepy. Vychází jednou měsíčně (kromě letních prázdnin). Uzávěrka čísla vždy 22. dne předcházejícího měsíce.
Náklady na jeden výtisk tvoří cca 20 Kč.
Redakční rada Radmila Habánová, Milena Lisá, výkonná redaktorka Eva Fuchsová.
Za obsah odpovídá P. Josef Ptáček. Příspěvky posílejte na fuchsova@CentrumBarrandov.cz.
Redakce si vyhrazuje právo upravit nebo nezveřejnit dodané příspěvky.

www.CentrumBarrandov.cz